

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Digtning i udvalg

Citation: Kingo, Thomas: "Digtning i udvalg", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 142.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-idm140375709403200/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Vel er her efter dig din FADERS saared Hierte,
30 Din Ædle MODERS og din ÆTTIS store Smerte,
Dend goode Tanke som du hver Mand om dig gav,
Hvorfor en hver og gaar veemodig til din Grav.
Men Himlen raade vil! Det er dog Lyst at tale
35 Sit sidste Ord med Gud, og saa sit Hierte svale,
Som DU, med HERRens Trøst: Og tage sit Far vel
I hver Mands Yndest og en ubesmattet Siell!

I største hast opsat
aff
T. Kingo.

Dend
Ædle og Mandhaftige nu Sal. MAND

FREDERICH THURESSØN,

Hans K.M. til Danmark og Norge, etc.
Fordum Velforordnede Stads Oberst udi den
Kong. Residentz

Stad Kiøbenhavn og *Assessor* i Krigs *Collegio*

Sin Høy-ærede Svoger,

Er dette til sidste Minde og priselig Eftermæle
opsat af

Th. Kingo.

Kiøbenhavn

Trykt hos Daniel Eichhorn,

(† 17. April 1675)

HVad er da Mennisket, med ald sin Kraft og efne?
 Mens og Liv-fæstningen hans Siæle-muur kand refine
 Ved mindste Pile-skud af Dødens Bue-meed,
 Og blive Live-løs af en gift-ised Sved!
 Vel haver mangen Helt omgiordet sine Lænder 5
 Med Seyervindings Sverd, og bader sine Hænder
 I Fiendens varme blood, og gjort sig volde-fast
 Mod Voldsmænds storme-løb, og deris blide-kast:^(a)
 Men trods at nogen sig saa konstig har indskandsed,
 At Dødens Fyre-bold forgævis haver dandsed 10
 Oppaa hans Hierte-Slot, hand i den sidste Fær
 Er bleven blotred jo af Harnisk og Gevær.
 Lad kun i Drage-blood din skarpe Degen hænde,
 Væn Bryst og hierte til sig aldrig at forfærde
 For nogen bitter Død! Men Dødens Segel ey 15
 Med sine slumpe-hug vil derfor have Ney.
 De bisre Birtings-bad ^(b) har blood-sveden drævet
 Tiit af en Orlovs Mand, hans purpur-blood har skrevet
 Paa hans Krig-haarde hud, hvor frisk hand ofte stood 20
 Og saae sin Lyst udi sit eget tappe-blood!
 Dog hand som ofte sig mod Døden haver dreyed
 Med sine Troppe-sving, naar Fienden sig har neyed
 Ned for hans Dræbe-dolk, og bleven død og bloot,
 Er dog omstider self kast om af Avne-soot! ^(c)
 O, Salig TURESSØN, hvor mangen færdig Ture ^(d) 25
 Har du vel standet ud? der Fienden laa at lure
 Med tusind dødsens tru udi sin Løbe-grav,
 Omkring dit KIØBENHAFN, og flakked paa dit Hav.

^(a) Blidekast, det er: Skud.^(b) Birtingsbad, det er: Sværdbad, bloodbad.^(c) Avnesoot, det er: Sygdom af høy Alder.^(d) Ture, det er: Stød Puust, anstød.

Du, med dit Borgerskab, lood see hvad I formaatte
30 Med Eders Liv og Goods, hvad trofasthed I aatte
 Vort store Konge-huus, og hvor de Danskis mood
 Eragter det sit Liv at døe for Kongens Food.
Som deris OBERST de Dig Lydighed beteede,
Hver tiids minut du dem til Volden vild' opleede,
35 Ey nogen fandtis der udi sin Hu saa blod,
 Hand gik jo, som til dands, mod den skinbare Død.
Saa fuld vaar Natten ey af Brand, og blood og taage,
At der vaar jo din Lyst med Liv i haand at vaage,
 Thi det paa dend Tiid vaar din beste rust og roo
40 At viise KONGEN din Aarvaagenhed og troo.
Men nu har Dødens Vold omsider Dig nedfælded!
Dog blefstu ikke saa u-tidig overvælded,
 At Du jo kund' endnu i Døden lade see,
 Hvad Skiold og Hielm Du baar imod hans sidste Vee.
45 Du skrifed for din Gud, skrev op dit Testamente,
Og satte ud dit Goods i Ævigvarig Rente
 Til Kirker Skooler og til Fattig Syge-huus,
 Og loodst Guds Olie udi dend armis kruus.
Du gafst Exempel, som saa faae kun efterfølge
50 Udi vor Christendom, de fleste heller dølge
 Den lumpen Kiiste-Gud, og slutter hannem ind
 Som beste Lod og deel for deris Giærrig Sind.
Du tænkte paa hvor faae Guds Kirke nu opbygge,
Hvor almys-gjæringer affalder som en Skygge,
55 Hvor mangel i sin Pung er bleven Verdslig-viis,
 Fra dend tiid Danmark fik for Skiærsild Paradiis!
Des vilde Du dig ey, som hine, lade finde,
Der villig lader sig i Middags-soolen blinde,
 Og sandser ey Guds Vey som Jesus har bereed,
60 Og LUTHER rydded op er TROO og KIERLICHED.
Saa tag da Ædle Siæl, din roo i Herrens himle,
Snart skal dend Oortne-sværn udi din Hud udvrimle!
 Der efter skalt Du faa forklæred Kiød oppaa!
 Des midler skal dit Navn ey nogen Grav-sted faa.